

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Synoda znamená jít společně po stejné cestě

Jeden bohatý muž jde Ježíši naproti, když „se vydával na cestu“ (Mk 10,17). Evangelia nám mnohokrát představují Ježíše „na cestě“, jak kráčí po boku člověka a naslouchá otázkám, které přebývají v jeho srdci a hýbou jím. Tak nám zjevuje, že Bůh nepřebývá v nějakých aseptických a klidných místech, daleko od reality, ale kráčí s námi a oslovuje nás, ať jsme kdekoli, na někdy hrbolatých cestách života. A dnes,

když zahajujeme tuto synodální cestu, začněme tím, že se budeme ptát sami sebe - papeže, biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic, bratří a sester laiků: Ztělesňujeme my, křesťanské společenství, styl Boha, který kráčí dějinami a podílí se na událostech lidstva? Jsme ochotni vydat se na dobrodružnou cestu, nebo se ve strachu z neznámého raději uchýlíme k výmluvám typu „není to třeba“ či „takhle se to dělalo vždycky“?

Vytvořit synodu znamená jít společně po stejné cestě. Podívejme se na Ježíše, který se na cestě nejprve setkává s bohatým člověkem, pak naslouchá jeho otázkám a nakonec mu pomáhá rozpoznat, co má dělat, aby měl věčný život. **Setkávání, naslouchání, rozlišování:** tři slova synody, na která bych se rád zaměřil.

Setkávání. Evangelium dnes začíná zážitkem setkání. Za Ježíšem jde muž, poklekne před ním a položí mu rozhodující otázku: „Dobrý Mistře, co mám dělat, abych měl věčný život?“ (v. 17). Takto důležitá otázka vyžaduje pozornost, čas, ochotu vyjít druhému vstříc a nechat se vyzvat jeho neklidem. Pán neuhýbá, není rozmrzelý ani znepokojený, naopak, zůstává s ním. Je k dispozici pro setkání. Nic ho nenechává lhostejným, všechno ho zajímá. Setkání s tváří, setkání s pohledem, sdílení příběhu každého člověka: to je Ježíšova blízkost. Ví, že setkání může změnit život. Evangelium je plné setkání s Kristem, která povznášejí a uzdravují.

I my, kteří se vydáváme na tuto cestu, jsme povoláni stát se zkušenějšími v umění setkávání. Ne v organizování akcí nebo teoretických úvahách o problémech, ale především v tom, že si najdeme čas na setkání s Pánem a povzbudíme setkávání mezi sebou. Čas věnovat prostor modlitbě, adoraci, tomu, co chce Duch Svätý říci církvi. Jde o to, obrátit se k tváří a slovu druhého, setkat se tváří v tvář, nechat se zasáhnout otázkami sester a bratří, vzájemně si pomáhat, aby nás obohatila rozmanitost

charismat, povolání a služeb. Každé setkání - jak víme - vyžaduje otevřenost, odvahu, připravenost nechat se zpochybnit tváří a historií druhého. I když se někdy raději uchylujeme do formálních vztahů nebo si nasazujeme masky vyplývající z okolností, setkání nás mění a často nám naznačuje nové cesty, o kterých jsme si nemysleli, že se jimi vydáme. Často nám právě tímto způsobem Bůh ukazuje cesty, po kterých máme jít, a vyvádí nás z našich unavených návyků. Všechno se změní, když jsme schopni opravdového setkání s ním a mezi sebou navzájem. Bez formalit, bez přetvářky, bez triků.

Druhé slovo je naslouchání. Skutečné setkání se rodí pouze z naslouchání. Ježíš skutečně naslouchá otázce tohoto člověka a jeho náboženskému a existenciálnímu neklidu. Nedává obřadnou odpověď, nenabízí předem připravené řešení, nepředstírá laskavou odpověď jen proto, aby se ho zbavil a pokračoval v cestě. Naslouchá mu. Ježíš se nebojí naslouchat srdcem, nejen ušima. Jeho odpověď totiž není pouhým zodpovězením otázky, ale umožňuje onomu bohatému člověku vyprávět jeho vlastní příběh, svobodně o sobě mluvit. Kristus mu připomíná přikázání a on začíná vyprávět o svém dětství, o své duchovní cestě, o tom, jak se snažil hledat Boha. Když nasloucháme srdcem, stane se toto: druhý člověk se cítí přijat, není odsuzován, může svobodně vyprávět o své vlastní zkušenosti a duchovní cestě.

Ptejme se sami sebe: Jak jsme na tom v církvi s nasloucháním? Jak je na tom „sluch“ našeho srdce? Umožňujeme lidem, aby se projeví, aby kráčeli ve víře, i když mají těžké životní cesty, aby přispívali k životu společenství, aniž by jim v tom někdo bránil, odmítal je nebo je odsuzoval? Uspořádat synodu znamená vydat se stejnou cestou, jakou se vydalo Slovo, které se stalo člověkem: znamená to jít v jeho stopách a naslouchat jeho slovu spolu se slovy ostatních. Je to objevování s úžasem nad tím, že Duch Svatý vane stále překvapivějším způsobem, aby naznačil nové cesty a jazyky. Je to pro všechny pomalé, možná únavné cvičení, naučit se naslouchat jeden druhému - pro biskupy, kněze, řeholníky a laiky - a vyhnout se umělým a povrchním reakcím. Duch nás žádá, abychom naslouchali otázkám, úzkostem a nadějím každé místní církve, každého lidu a národa. A také je třeba naslouchat světu, výzvám a změnám, které nám přináší. Neizolujme svá srdce, nenechme se zaslepit svými jistotami. Naslouchejme.

Nakonec rozlišujte. Setkání a vzájemné naslouchání není samoúčelné, nechává věci tak, jak jsou. Naopak, když vstoupíme do dialogu, klademe si otázky, jsme na cestě a nakonec nejsme stejní jako předtím, jsme proměněni. Dnešní evangelium nám to ukazuje. Ježíš cítí, že muž před ním je dobrý a zbožný a dodržuje přikázání, ale chce ho vést dál než jen k dodržování předpisů. V dialogu mu pomáhá rozlišovat. Navrhuje mu, aby se podíval do svého nitra, ve světle lásky, kterou ho miluje on sám, když na něj hledí (srov. v. 21), a v tomto světle rozeznal, na čem jeho srdce skutečně lpí. A pak zjistí, že pro něj nebude dobré přidávat další náboženské úkony, ale naopak vyprázdnit se: prodat to, co okupuje jeho srdce, aby udělal místo Bohu.

I pro nás je to vzácná rada. Synoda je cestou duchovního rozlišování, které probíhá v adoraci, v modlitbě a v kontaktu s Božím slovem. A dnešní druhé čtení nám říká, že Boží slovo „je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce“ (Žid 4,12). Slovo nás otevírá rozlišování a osvětluje ho. Vede synodu tak, aby nebyla

církevním „sjezdem“, studijní konferencí nebo politickým kongresem, ale událostí milosti, uzdravujícím procesem vedeným Duchem svatým. V těchto dnech nás Ježíš vyzývá, abychom se podobně jako bohatý muž v evangeliu vyprázdnil a oprostili od toho, co je světské, a také od našich uzavřených a opakujičích se pastoračních modelů; abychom se ptali sami sebe, co nám chce Bůh v této době říci a jakým směrem nás chce vést.

Drazí bratři a sestry, mějte dobrou společnou cestu! Kéž jsme poutníky zamilovanými do evangelia, otevřenými překvapením Ducha. Nenechme si ujít milostivé příležitosti k setkání, k vzájemnému naslouchání a rozlišování. S radostí z vědomí, že když hledáme Pána, je to on, kdo nám již přichází vstříc se svou láskou.

(homilie papeže Františka při zahájení synody 10. října 2021)

Co je to synoda?

Slovo „synoda“ se skládá se z řecké předpony σύν, tedy „s“ nebo „spolu“, a z podstatného jména ὁδός, tedy „cesta“. Vyjadřuje společně prožívané putování Božího lidu. To odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (Jan 14,6) a nás na tuto cestu učednictví stále znovu zve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

Co je tedy synodální proces?

Zapojení všech pokřtěných celé katolické církve, kteří - vedeni Duchem Svatým - mají skrze naslouchání všem lidem vyjádřit své názory a podněty, vedoucí k rozvoji církve.

Týká se mě osobně?

Ano, vykročit na tuto cestu může každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě církve. Takové církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se tě: „Co si o mně a o mé církvi myslíš ty?“ (srov. Mt 16,15)

Je synodální proces projevem nějaké módní vlny „demokratizace církve“?

Nikoli, tento proces chce být procesem naslouchání celému Božímu lidu, všem v církvi: od prostých křesťanů, přes kněze, biskupy až po papeže. Všem je dáno promlouvat a naslouchat. V tomto procesu mají zejména biskupové, stojící v čele jednotlivých diecézí, naslouchat tomu, co říká Duch Svatý prostřednictvím křesťanů v jejich diecézích.

Jak bude synodální proces realizován?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Tato fáze, odehrávající se na celém světě, bude v našich diecézích trvat do příštího roku. Následně budou vypracované „syntézy“ z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskuzi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023. Ti, kdo mají zájem se zapojit, jsou zváni, aby se v rámci společenství či dalších skupin v rámci farnosti zúčastnili shromažďování podkladů k synodě podle některých (alespoň dvou) témat z deseti tematických okruhů:

I. Společníci cesty

V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

- Kdo jsou ve vaší místní církvi ti, kteří „putují společně“?
- Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou?

- Když říkáme „naše církev“, kdo do ní patří?
- Kdo se zdají být „vzdálení“?
- Kdo po nás chce, abychom šli společně?
- Kdo putují po stejné cestě, a to i za hranicemi církevního světa?
- Kterí lidé či které skupiny jsou opomíjeny, ať už úmyslně, či prakticky?
- Jakým způsobem jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě?

II. Naslouchat

Naslouchání je první krok, ale vyžaduje otevřenou mysl a otevřené srdce, bez předsudků.

- Jak k nám Bůh promlouvá skrze hlasy, které často ignorujeme?
- Komu naše místní církev dluží naslouchání?
- Jak je u nás nasloucháno prostým věřícím, zvláště mladým lidem a ženám?
- Co usnadňuje nebo zatěžuje naše naslouchání?
- Jak dobře nasloucháme těm, kdo žijí na okraji společnosti?
- Jak u nás nasloucháme zasvěceným osobám?
- Jak je omezena naše schopnost naslouchat, zvláště těm, kteří mají názor odlišný od našeho?
- Jaký prostor se u nás poskytuje hlasu menšin, zvláště pak hlasu těch, kteří zakoušejí chudobu, odsunutí na okraj společnosti nebo sociální vyloučení?
- Dokážeme popsat předsudky a stereotypy, které nám brání v naslouchání?
- Jak nasloucháme společenskému a kulturnímu prostředí, ve kterých žijeme?

III. Ujmout se slova

Všichni jsou vybízeni, aby mluvili odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou.

- Jak v našem společenství a v jeho různých skupinách uplatňujeme svobodnou a upřímnou komunikaci bez dvojakostí a oportunistu?
- Jak komunikujeme s širší společností, do které patříme?
- Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší místní církvi a ve společnosti mluvili odvážně, otevřeně a odpovědně?
- Kdy a jak dokážeme říci to, co je pro nás důležité? Jak u nás funguje vztah s místními médii (nejen katolickými)?
- Kdo mluví jménem našeho křesťanského společenství a jak jsou tyto osoby vybírány?

IV. Slavit společně

„Společné putování“ je možné pouze tehdy, pokud vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie.

- Jak inspirující a určující pro náš společný život a naše poslání je v našem společenství modlitba a liturgické slavení?
- Jak modlitba a liturgické slavení inspirují a ovlivňují naše nejdůležitější rozhodnutí?
- Jak napomáháme k tomu, aby se všichni věřící účastnili liturgie aktivně a prohlubovali svoji úlohu posvěcování?

- Jaký prostor je u nás dán možnosti zapojit se do služeb lektora (lektorky) a akolyty (akolytky)?

V. Sdílet odpovědnost

Synodalita slouží misijnímu poslání církve, ke kterému jsou povolání všichni její členové.

- Všichni jsme učedníky, kteří mají podíl na jednom společném poslání církve.
- Jak je každý pokřtěný člověk volán k tomu, aby se podílel na společném poslání církve?
- Co brání pokřtěným, aby byli aktivními při spolupráci na poslání církve?
- Které oblasti poslání církve zanedbáváme? Jak naše společenství podporuje své členy, kteří různým způsobem slouží společnosti (sociální a politická angažovanost, vědecký výzkum, vzdělávání, podpora soc. spravedlnosti, ochrana lidských práv, péče o společný domov a životní prostředí apod.)?
- Jak církev pomáhá těmto svým členům, aby tuto službu pro společnost vykonávali v duchu společného poslání církve?
- Jak v našem společenství probíhá rozlišování v otázkách týkajících se konkrétních úkolů plynoucích z poslání církve a kdo a jak zde činí příslušná rozhodnutí?

VI. Vést dialog

Dialog si žádá vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění.

- Do jaké míry se v našem společenství scházejí k dialogu lidé různého zaměření či různých národností?
- Kde se v rámci naší místní církve odehrává dialog a jakým způsobem?
- Jak je u nás zacházeno s rozdílnostmi ve vizích, s konflikty, s obtížemi v komunikaci?
- Jak podněcujeme spolupráci se sousedními diecézemi, řeholními a náboženskými společenstvími v dané oblasti, s různými církevními hnutími a sdruženími atd.?
- Jak se přistupuje k rozdílným představám nebo ke konfliktům a potížím?
- Jakým zvláštním záležitostí v církvi a společnosti potřebujeme věnovat větší pozornost?
- Jakou zkušenost ohledně dialogu a spolupráce máme s příslušníky jiných náboženství a s těmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah?
- Jak naše církev vede dialog s dalšími oblastmi ve společnosti a jak se od nich učí (oblast politiky, ekonomiky, kultury, občanská společnost, lidé žijící v chudobě...)?

VII. Ekumenismus cesty

Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo.

- Jaké vztahy má naše církevní společenství s členy jiných křesťanských tradic a denominací?
- Jakých oblastí se týkají? Co jim leží na srdci? Co nás spojuje a jak „putujeme společně“?
- Jaké plody jsme získali tím, že „putujeme společně“?
- Jaké existují potíže?

- Jaký další krok kupředu můžeme učinit ohledně společného putování?

VIII. Autorita a spoluúčast

Církev synodální je církev, ve které je uplatňována spoluúčast a spoluzodpovědnost.

- Jak naše církevní společenství stanovuje cíle, o které je třeba usilovat, způsoby, jak jich dosáhnout, a kroky, které je třeba učinit?
- Jak se v rámci naší místní církve vykonává autorita nebo vedení?
- Jak jsou do praxe uváděny týmová práce a spoluzodpovědnost?
- Jak a kdo provádí vyhodnocování?
- Jaké podpory se dostává službám svěřovaným věřícím a jak je podněcována jejich spoluzodpovědnost?
- Je naše zkušenost se synodalitou na místní úrovni plodná?
- Jak fungují synodální orgány na úrovni naší místní církve (pastorační rady farností, pastorační rada diecéze, kněžská rada atd.)?
- Jaké ovoce nese jejich služba? Jak můžeme podpořit synodální přístup v rozvoji spoluúčasti věřících a v rozvoji služby vedení?

IX. Rozlišovat a rozhodovat

V synodálním duchu činíme rozhodnutí na základě rozlišování toho, co Duch svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství.

- Jaké metody a procesy aplikujeme, když společně rozlišujeme a činíme rozhodnutí?
- Jak je lze zlepšit?
- Jak v rámci hierarchických struktur podněcujeme zapojení do rozhodovacího procesu?
- Pomáhají nám naše metody, které aplikujeme při rozhodování, k tomu, abychom naslouchali celému Božímu lidu?
- Jakým způsobem artikulujeme vztah mezi konzultativní fází a fází rozhodovací, mezi procesem tvorby rozhodnutí a procesem přijetí rozhodnutí, a jak se toto projevuje v praxi?
- Jaké využíváme nástroje a postupy ve prospěch transparentnosti a vykazatelnosti?
- Jak můžeme růst ve společném duchovním rozlišování?

X. Synodální formace

Synodalita zahrnuje otevřenost a ochotu vůči změně, formaci a trvalému vzdělávání se.

- Jak naše církevní společenství formuje lidi, zvláště ty, kteří zastávají role zodpovědnosti uvnitř křesťanské komunity, aby byli ve větší míře schopni „putovat společně“, vzájemně si naslouchat, mít spoluúčast na poslání církve a angažovat se v dialogu?
- Jaká formace je nabízena k posílení schopnosti rozlišovat a vykonávat autoritu synodálním způsobem?
- Jaké nástroje nám pomáhají číst dynamiku kultury, které jsme součástí, a jejího vlivu na náš styl života a služby v církvi?

Vademecum k synodě vybízí k zamyšlení, jak se naše „společné putování“ aktuálně realizuje v místní církvi a k jakým krokům nás vybízí Duch Svátý, aby toto společné putování bylo intenzivnější?

Při hledání odpovědí je možné:

- a) Ptát se: Jaké zkušenosti z vaší místní církve se nám vybaví při této základní otázce?
- b) Zaměřit se na tyto zkušenosti podrobněji: Jaké radosti přinesly? Jaké těžkosti a překážky přivodily? Jaká zranění evokovaly? Jaké intuice vyvolaly?
- c) Zaměřit se na plody, o které se lze podělit: Kde v těchto zkušenostech zaznívá hlas Ducha Svatého? Co od nás žádá? Jaké prvky lze potvrdit, co lze postupně změnit? Jaké kroky udělat? V čem nacházíme konsensus? Jaké obzory se před naší místní církví otevírají?

Zprávy z farnosti

• **Modlitební společenství**

Setkání se koná ve čtvrtek:

- **4. 11. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
- **11. 11. - setkání k Synodě o synodalitě v Berouně na faře od 20 hod.**
- **18. 11. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**
- **24. 11. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Ludmily od 20 hod.**

Prímluvné modlitby je možno vložit v kostele do krabičky a na web farnosti. Děkujeme, modlíme se za vás. Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

tým MS

Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Vojtěch Malý tel. 735 077 381, Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926

„*Volá k bytí to, co není.*“ (Řím 4,17)

• **Modlitba růžence**

se koná **vždy v pátek** před večerní mší svatou v Berouně **od 17.25 do 17.45 hod.** a vede ji M. Žáčková. Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

• **Slavnost Všech svatých – pondělí 1. listopadu**

Mše svatá bude v obvyklých 19.30 v Berouně.

• **Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – úterý 2. listopadu**

Mše svaté budou v 18.00 v Berouně a taktéž v 18.00 v Počaplech.

• **Modlitby za zemřelé na berounském hřbitově**

V úterý 2. listopadu se u kněžských hrobů na berounském hřbitově v 15.00 hodin setkáme k modlitbě za zemřelé.

• **Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci:**

- **1. – 2. listopadu:**

Při návštěvě kteréhokoli kostela je možné získat plnomocné odpustky pro duše v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je třeba se v kostele pomodlit modlitbu Páně a Vyznání víry.

○ *Po celý listopad:*

Po splnění obvyklých podmínek (svátost smíření, eucharistie, modlitba na úmysl papeže) je možné denně získat plnomocné odpustky pouze pro duše v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a třeba jen v duchu se pomodlí za zemřelé.

● **Úklid kostela sv. Jakuba – 1. listopadu**

Pravidelný úklid se koná vždy *první pondělí* v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem v pondělí 1. 11.

● **První pátek v měsíci – 5. listopadu**

Od 17.00 hodin je možné v Berouně přijmout svátost smíření. Po večerní mši sv. u sv. Jakuba následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní.

● **Sbírka do fondu mzdové podpory duchovních**

vynesla 4.962,- Kč v Berouně, 2.580,- Kč na Tetíně, 2.420,- Kč v Počaplech, 1.955,- Kč ve Svatém Janu, 1.200,- Kč v Loděnici, 1.200,- Kč na Chyňavě, 540,- Kč v Hýskově a 290,- Kč v Nižboru.

● **Sbírka na misie**

vynesla 6.113,- Kč v Berouně, 2.950,- Kč na Tetíně, 2.876,- Kč v Počaplech, 1.100,- Kč v Loděnici, 680,- Kč ve Svatém Janu, 600,- Kč na Chyňavě a 600,- Kč na Vráži.

● **Sbírka na charitní činnost v arcidiecézi**

se koná v *neděli 7. listopadu*.

● **Pravidelné akce v Počaplech**

- První neděli v měsíci se po mši sv. koná na počapelské faře setkání nad nedělními biblickými texty pod vedením jáhna Jiřího Cikánka.
- Každou poslední neděli v měsíci následuje po mši sv. posezení při čaji a kávě.
- Před čtvrtěční mší svatou se koná od 17.30 modlitba růžence.

● **Adventní duchovní obnova – 11. prosince**

Adventní rekolekce pod vedením P. Aleše Opatrného je plánována na *sobotu 11. 12. od 9.00 do cca 12.30 hod.* na faře v Berouně. Na programu budou dvě přednášky (v 9.00 a v 10.30), možnost svátosti smíření či rozhovoru a mše sv. ve 12 hod.

● **Adventní koncerty**

- *V sobotu 27. 11. od 15 hod.* se uskuteční adventní koncert v kostele *Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře*. Vystoupí soubor staré hudby Ensemble Regne. Vstupné dobrovolné.
- Adventní koncert *Svatojakubského chrámového sboru* se uskuteční *v neděli 28. 11. v 15.00* v kostele sv. Jakuba v Berouně.
- Charita Beroun srdečně zve na adventní koncert, který se bude konat *v neděli 5. 12. od 15 hodin v kostele sv. Jakuba* v Berouně. Zahraje seskupení „Bárka music“. Kapelu tvoří violoncellista Pavel Barnáš s harfenistkou Ivanou Pokornou. Ivanka Pokorná je členkou orchestru Národního divadla v Praze. V Bárce hraje na keltskou harfu, která je menší a lehčí než ta, kterou používá ve velkém orchestru. Violoncellista Pavel Barnáš je členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. Vstupné 100 Kč, rodinné vstupné 200 Kč.

- Adventní koncert *Talichova Berouna* se uskuteční **v neděli 12. 12. v 15 hod. v kostele sv. Jakuba** v Berouně.
- Adventní koncert sboru *Comodo* se uskuteční **v neděli 12. 12. v 16 hod. v kostele sv. Ludmily** na Tetíně.
- Adventní koncert smyčcového orchestru *Musica Alternativa* se uskuteční **v neděli 19. 12. v 15 hod. v kostele sv. Jakuba** v Berouně.

Projekt „NOCLEHÁRENKA“

Charita Beroun spouští od 1. listopadu 2021 nový projekt: „Noclehárka“.

Noclehárka je poukázka do Noclehárny sv. Jakuba Charity Beroun (Beroun – Zavadilka), jejímž zakoupením můžete zaplatit 1 noc osobě bez přístřeší. Noclehárku mohou využít muži i ženy bez domova starší 18 let.

Poukázka v hodnotě 80 Kč obsahuje přespání na noclehárně s možností osobní hygieny a finanční podporu noclehárně.

Na prodej budou 2 druhy NOCLEHÁRENEK:

1) Papírová

- lze zakoupit v Městském informačním centru, Husovo nám. 69, Beroun
Noclehárku můžete přímo věnovat konkrétní osobě bez domova, případně nechat v MIC a následně bude vyzvednuta vedoucí či sociální pracovníci Charity Beroun.
- nebo přímo v Noclehárně sv. Jakuba (Roháče z Dubé 131, Beroun)
O použití noclehárky rozhodne vedoucí služeb, popř. sociální pracovník. Následně bude použita dle potřeby.

2) Elektronická (sbírkový účet Charity Beroun 48 43 75 33 59 / 0800, VS: 131

Při elektronickém zakoupení budou noclehárky 1x týdně předány Noclehárně a následně použity dle rozhodnutí vedoucí či sociální pracovnice.

Cílem tohoto projektu je podpořit sociální službu Noclehárny v Domě sv. Jakuba, jejíž provoz je vzhledem k nízké kapacitě (10 lůžek) finančně náročnější. Zároveň chceme motivovat osoby bez přístřeší k jejímu využití. Myslíme si, že i podpora menšího počtu osob je potřebná a zároveň přínosná i pro ostatní obyvatele města. Ten kdo spí na noclehárně, nespí totiž venku! Nově otevíráme prostory noclehárny také pro ženy a doufáme, že i to přispěje k možnostem řešení akutních obtížných životních situací.

Děkujeme, že pomáháte!

Charita Beroun

Neobvyklá víkendovka

Dostí nezvyklým způsobem proběhlo víkendové setkání křesťanské mládeže ve Svatém Janu pod Skalou. Ve dnech 16. a 17. 10. přicestovaly do bývalého benediktinského kláštera ve zmiňované obci téměř tři desítky mládežníků z berounského okresu. A nejen to, několik přijelo z Prahy i z dalekých Dačic. Cílem organizátorů bylo

setkání -náctileté mládeže, která i vlivem dlouhých covidových opatření přišla o nejrůznější možnosti společenských či jiných akcí.

K podpoře setkání mládeže byli pozváni i zkušení dospěláci. Byli jimi kněz Petr Beneš od Nejsvětějšího Srdce Páně z pražské farnosti, Jiří Strach jako režisér, ministrant a především bratr ve víře, a pak také paní Michaela Gongolová od dalekého Frýdku Místku, která ve svém dosavadním životě aktivně objasňuje ekologičtější způsob života s odkazem na encykliku papeže Františka s názvem *Laudato si'*.

Program setkání byl relativně hodně nabitý, ale i přesto si mládež užila i volných chvil na sportovní aktivity v místním parku, vycházku na vyhlídku U Kříže, nebo dokonce na projížďku na koni, kterého za tímto účelem velkoryse zapůjčila a pak také

doprovázela Maruška Svatošová.

Duchovní aktivity spočívaly nejen v přednášce P. Beneše, ale i ve sdílení a otevřené debatě na nejrůznější církevní i necírkevní témata. Velkou duchovní vzpruhou byly i večerní chvály, které za doprovodu kytary zaznívaly z úst přítomných v místním krásně potemnělém kostele Narození sv. Jana Křtitele. Na stejném místě pak v nedělních ranních hodinách proběhla pravidelná mše svatá celebrowaná P. Petrem Blechou, který následně přijal pozvání ke společné snídani do prostor Svatojánské koleje. Nedělní program pak vyvrcholil pětikilometrovým putováním po nejstarší dochované turistické cestě v Čechách do Berouna na koncert písničkáře Pavla Helana. Koncert se náramně vydařil a podtrhl bohatý víkendový program, ze kterého si snad všichni zúčastnění odnesli něco, co jim v budoucím životě bude jen a jen ku prospěchu jejich duší.

Děkuji Tobě, Pane!

Michal Šedivý

Z arcidiecéze

- **Světový den mládeže v pražské arcidiecézi - 20. listopadu**

V souvislosti se Světovým dnem mládeže, který byl přesunut na Slavnost Ježíše Krista Krále, se letos, dá-li Bůh, uskuteční setkání mladých lidí také v naší arcidiecézi. Naším cílem je oslovit mladé křesťany ve věku cca 12-24 let, nabídnout jim program, který by byl povzbuzením v jejich víře, a posílit jejich společenství v rámci arcidiecéze. Setkání se uskuteční **v sobotu 20. listopadu 2021 v Salesiánském středisku mládeže v Praze Kobylisích**. V rámci setkání od 9.30 hod. připravujeme společný program a skupinky, po obědě workshopy a slavení eucharistie v 16.30 hod. Do přípravy setkání je zapojena řada mladých lidí. Letošním mottem je papežem Františkem vybraný biblický verš: „*Vstaň. Udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl.*“ (srov. Sk 26,16) Podrobné informace i harmonogram budou před setkáním k dispozici na webu www.adcm.cz a na facebooku Arcidiecézního centra mládeže.

P. Vojtěch Smolka, ředitel Arcidiecézního centra mládeže

Cisterciák Adam Eysl, opat zbraslavského kláštera

Podle děkana Seydla se měl tento opat narodit v Berouně r. 1690, a to jako první potomek z druhého manželství svého otce. „Vdova Anna Helena Kateřina pojala 1689 dne 20. září za manžela vdovce Adama Jiřího Eisla, císařského rychtáře v Berouně. S ním opět zplodila tři děti, jež jsou: a) **Adam Jiří 20. března 1690 narozený, a pak 1743 dne 25. Juny, jsa na Zbraslavi cisterciákem, jakožto třicátý třetí opat zde zvolený, jakožto takový dne 21. října 1756 v Pánu zesnul;** b) Antonín c) Anna.“ (Seydlova kronika str. 159)

Dlužno podotknout, že **urozená paní Anna Helena Kateřina** kronikáře Seydla zajímala hlavně proto, že byla rozená Strachovská ze Strachovic, a on tu právě psal o rodu Strachovských, protože tím vysvětloval původ berounského děkana Františka Xavera Strachovského, štědrého dobrodince obou našich kostelů. Anna Helena Kateřina, narozená v Želkovicích, se poprvé provdala „do Berouna za Jana Vilíma Presla, radního, 1669 dne 10. června. A ovdověvši 1680 dne 10. července, pojala pak 1684 druhého manžela v Praze pana Jakuba Štiku z Paseky, s nímž zplodila Jakuba Josefa, pak kaplana v Berouně, a Františka Václava, časem primátora v Berouně.“ (Seydlova kronika str. 158) Ale teď zpět k zbraslavskému opatovi Adamu Eyslovi.

Ve Zbraslavi mají také jako my v Berouně (opravdu zvláštní náhoda!) farní kostel sv. Jakuba Staršího, který je součástí areálu původního zbraslavského kláštera. „Skaut všude bratry má!“ řekla jsem si a obrátila jsem se na své přátele skauty, manžele Elišku a Karla Paškovy ze Zbraslavi. Dozvěděla jsem se, že v kostele je pod presbytářem krypta, Karel citoval z knihy svého otce: „**V r. 1743 byla před oltářem vyzděna krypta, vchod do ní byl opatřen kamenem s nápisem MORTE AEQUANUM OMNES - Smrt spojí všechny - 20. srpna 1743.**“ Také jsem od Paškových získala kontakt na pana PhDr. Martina Šámala, který má informace přímo „od pramene“ – tedy ze zbraslavské farní kroniky. A ten mi na můj dotaz napsal:

„Ve farní kronice je krátký odstavec k opatu Adamu Eyslovi. **Adam Eysl, narozen v Berouně r. 1682, zemřel 21. října 1756. Na cínové tabulce na rakvi se čte tento nápis: Anno 1756 obiit pie in Domino, Reverendissimus ac Amplissimus D(ominus) D(ominus) Adamus Aysl Mon(aste)rrii nostri Abbas aetatis suae 74, Professionis 54, Sacerdotii 49, Abbatii Dignitatis 13 anno(rum).** Překlad: Roku 1756 zemřel zbožně v Pánu nejdůstojnější a nejvyšší (obecně se to překládá asi Vysoce důstojný nebo Jeho Milost) pán, pan Adam Aysl, kláštera našeho opat ve věku svém 74, řeholního života (dosl. své profese neboli slibů) 54, kněžství 49, opatské důstojnosti 13 let. Ve druhé farní kronice se mj. píše o otevření krypty 70 let (1855) po posledním pohřbu (opata Celestina Stoye) a tam je zmíněna rakev s ostatky Adama Eysla. Krypta v presbytáři kostela stále je, byť nápis je už velmi špatně čitelný.“ (Z dopisu PhDr. Martina Šámala)

Ale podle děkana Seydla se přece měl narodit až za osm let! Vyhledala jsem 20. března 1690 v matrice křtů (digitalizovaná matrika **Beroun 05**). Pokřtěné pacholátko (tak zapisoval děkan Procházka všechny chlapce) z otce Adama Eysla dostalo jméno

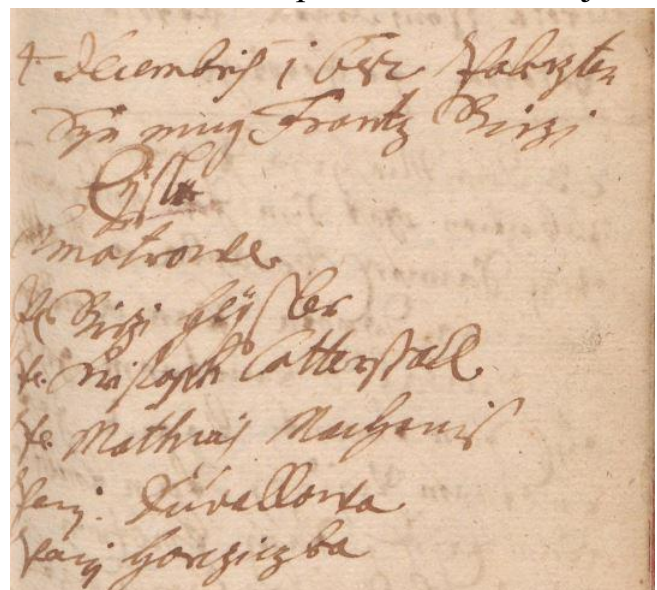
Jiří, jméno Adam u něho vůbec uvedeno není. Je velmi pravděpodobné, že se jedná o omyl děkana Seydla; kdyby se totiž cisterciák Adam narodil až r. 1690, tak by vstoupil do řádu ne ve dvaceti, ale již ve dvanácti letech (?) a knězem by se stal již v sedmnácti (?), nikoli v pětadvaceti letech. Opat Adam asi pocházel z prvního manželství a narodil se skutečně už r. 1682.

Proto jsem začala hledat záznam o jeho křtu, tentokrát v digitalizované matrice **Beroun 04**. Pročetla jsem celý rok 1682, ale žádného novorozeného Adama Eysla jsem nenašla. (Primátor Eysl toho roku ovšem jako kmotr často přinášel jiné děti ke křtu nebo byl uveden mezi přítomnými svědky.) Pročetla jsem celý rok podruhé; protože se tehdy užívaný typ písma zvaný kurent špatně čte, tak jsem třeba to pokřtěné dítě přehlédla. Nenašla jsem ho ani teď. Pročetla jsem i poslední měsíce předchozího roku 1681 a první měsíce následujícího roku 1683. Po nějakém pacholátku jménem Adam Eysl ani vidu ani slechu.

Tak jsem nahlédla opět do Pamětí královského města Berouna Josefa Vávry. Našla jsem tu na str. 322: „Rod Eislů osoboval si titul z Merlinku. Adam Eisl (psán i Heizl, Eiselt) s chotí svou Anastasií (Stazenou) vyšel r. 1640 z Prahy a zakoupil v Berouně dům U orla (č. 79) a přišel tu k zámožnosti, když lacino skupoval pozemky (+ 1669). Ze synů jeho Jan Matiaš dědil dům U orla (+1772), Samuel držel dům se sladovnou U sv. Prokopa (č. 96), ale r. 1719 prodav vše, co měl v Berouně, za 6100 zl., usadil se v Praze. Nejstarší Adam Jiří Eisl držel dům U korun v rynku a hojně pozemky. Umřel co císařský rychtář r. 1716. R. 1713 držel rod eislovský 330 strychů rolí, 53 str. luk a přes 340 str. lesa. **Ze synů Adama Jiřího nejstarší František vstoupil do kláštera cisterciánů na Zbraslavi co klerik Adam a zemřel jako opat r. 1756**, druhý byl JUDr. Adam Eisl, advokát v Praze, třetí, Antonín Jiří, byl od r. 1724 primátorem do své smrti r. 1741. Potom ale jmění jeho se rozptýlilo, synové Josef, Vavřinec, Václav vzavše podíly, vyhostili se z města, a nezůstal tu než František Eisl, maje dům U růže (č. 81). Umřel co městský pokladník r. 1789. Dva jeho synové zahynuli na vojně, a nejmladší, Jan Eisl, zemřel co kupecký mládenec r. 1806. Na něm ten rod přestal v Berouně.“ Tolik Josef Vávra.

Tak znovu do matriky **Beroun 04**; teď ale v roce 1682 hledám **Františka**. Začala jsem lednem – František se ovšem jako naschvál narodil až v prosinci. Konečně jsem na str. 97 našla dost zvláštní zápis:

„**4. decembris i(n) Ber(oun) pokřtěn syn můj Frantz Brixii Eisl.**“ Dále jsou uvedení pro mě dost nečitelní kmotrové a kmotry. Ten první má křestní jméno Brixii, druhý je snad p. Křištof Cottersal (asi Kotršál), poslední je paní Horčická. Podle všeho to vypadá, že si Adam Eisl do matriky místo děkana velmi energickým rukopisem křest svého syna zapsal sám. (Ale kdoví, kdo v té době vlastně pokřtěné děti do matriky psal; nejsou tu nikdy uváděny vůbec žádné podpisy kněze. Před šedesáti lety, když tu ještě byli utrakvisté,

zapisoval křty do matriky kostelník. Poslední utrakvistický kněz mistr Matěj Perlicius byl totiž ženatý a v Berouně se jeho manželce narodili dva synáčkové; křest prvního ale kostelník zapomněl zapsat a Perlicius k tomu 2. 5. 1622 přičinil do matriky na adresu kostelníka velmi peprnou poznámku.)

Když bylo Františkovi dvacet let, vstoupil do řádu cisterciáků ve zbraslavském klášteře, přijal řádové jméno **Adam** a sloužil tam Bohu padesát čtyři let. Stal se 35. opatem a po něm už byli pouze opati dva – Desiderius Andres a Celestin (Coelestin) Stoy. Za necelých třicet let po úmrtí opata Adama Eysla přišel roku 1785 císařský dekret Josefa II. o rušení klášterů, jež se nezabývaly ani vyučováním, ani pěstováním věd, ani péčí o nemocné. Zbraslavský klášter byl spolu s osmi dalšími cisterciáckými kláštery v Čechách a na Moravě zrušen, protože cisterciáci se ničemu z toho nevěnovali. Jisté ovšem je, že opat Eysl je pohřben v kryptě kostela sv. Jakuba Staršího ve Zbraslavi.

Napadlo mě ještě nahlédnout do berounské matriky zemřelých a najít pohřeb jeho otce. Je to digitalizovaná matrika **Beroun 23**. Naštěstí vím přesné datum – 9. října 1716, protože ho uvádí děkan Seydl. Na str. 78 je zapsáno: „Z Berouna dne 9. Octobri p. snulý (zesnulý) v Pánu urozený pan Adam Jiří Eysl z Merlynku, bývalý mnohá léta primátor v král. kraj. městě Berouně (...) a císařský rychtář stáří věku svého 67 let **odpočívá v chrámu Páně v král. a kraj. městě Berouně sv. Jakuba Většího.**“ Podepsán P. Jakub Štika. **Z toho vyplývá, že kromě primátora Antonína je pohřben v našem kostele sv. Jakuba i jeho otec Adam, jenom nevíme kde.** Paní Anna Helena Kateřina, Eyslova druhá manželka, se stala potřetí vdovou a svého manžela přežila o dvanáct let. Zajímavé je, že podle zápisu v matrice (**Beroun 24**) byla pohřbena do hrobu svého prvního manžela Jana Vilíma Presla na hřbitově u kostela Zvěstování Panny Marie.

V Pamětech Josefa Vávry jsem na str. 381 v kapitole o tomto kostele našla zajímavou poznámku: „**Před oltářem sv. Prokopa bývala krypta**, kde až do r. 1715 byl pohřeb Salátů z Kronweissenburka (...) **a potom si tu osoboval pohřebiště primátor Antonín Jiří Eisl z Merlinku, jehož někteří potomci tu byli uloženi. Roku 1812 dal purkmistr Geisler tu kryptu zasypati.** (Není uvedeno proč.) Naskýtá se otázka: A nepochází tedy náhodou ta náhrobní deska, druhotně přenesená do kostela sv. Jakuba, právě z kostela Zvěstování Panny Marie? Když měli Eislové hrobku v kostele, proč by měli ještě druhou na hřbitově? Ale ať už byla ta deska původně kdekoli, je dobře, že byla umístěna do kostela sv. Jakuba. Jestliže víme, že jsou tu někde pohřbeni Adam Jiří a jeho syn Antonín, může je alespoň symbolicky připomínat.

Lidmila Fričová

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na listopad:**

Prosme za všechny, kteří v těchto dnech myslí na své blízké zemřelé, aby je světlo svíce přiblížilo ke Kristu, který přemohl smrt.

ČERVENÁ STŘEDA 2021

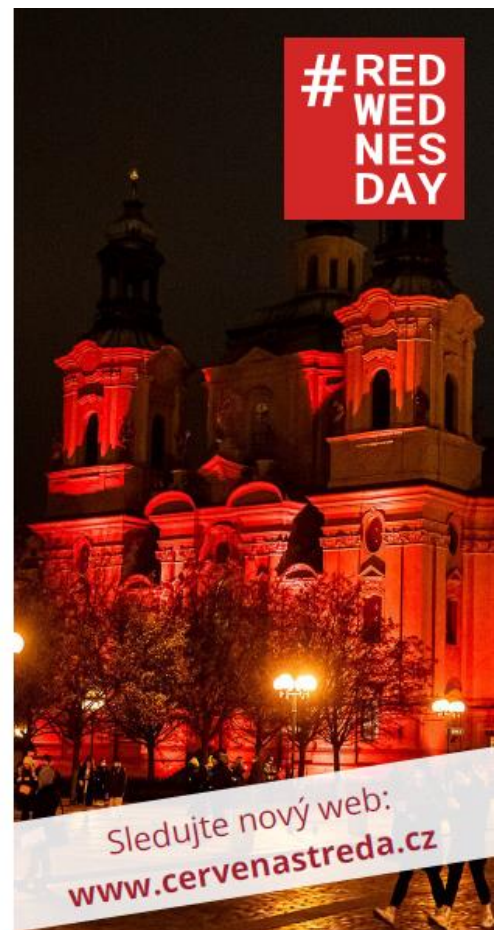
Mezinárodní připomínka lidí pronásledovaných pro víru
24. listopadu 2021

Smyslem akce je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení.

Stačí udělat opravdu málo. Můžete:

- nasvítit červeným světlem kostel, významnou budovu či sochu
- uspořádat společnou liturgii nebo se soukromě pomodlit za pronásledované
- zapálit červené svíčky při setkání, v průvodu nebo doma
- přečíst (si) texty informující o tématu náboženské svobody
- přispět na benefiční koncert Červené středy
- sdílet informace s hashtagy #CervenaStreda #RedWednesday

Zapojte se ve farnosti nebo u vás doma!

Adventní koncert

zazní skladby

Georga Fridricha Händela,

Christopa Willibalda Glucka,

vánoční písně Adama Michny z Otradovic,

německé vánoční koledy

a české vánoční pastorely

Souhor staré hudby Ensemble Regne
umělecká vedoucí Kristýna Šmídová

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře 27. listopadu 2021 v 15 hodin

dobrovolné vstupné

Zpravodaj

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Bohoslužby:	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30						
CHYŇAVA	11.15						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00 (2. so)
VRÁŽ							18.00*
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 1. sobotu v měsíci bohoslužba slova

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz mobil:

732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

*

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz.

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800